

A Nožēla:

❖ Nožēlas atlikšana.

- Lācara mājās Jēzus runāja par svarīgām tēmām, kas ir būtiskas pestīšanai. Bet Marta neklausījās. Viņai nebija laika. Bija tik daudz darāmā! (Lk. 10:40-41).
- Tā notiek arī ar mums. Kad esam grēkojuši un Svētais Gars aicina mūs uz grēku nožēlu, sātans parūpējas, lai mūs pārņemtu darbi, rūpes vai jebkādi citi traucēkļi, kas mums liedz apzināties savu grēcīgo stāvokli un lūgt piedošanu.
- Dievs nepadodas. Viņš neatlaidīgi turpina aicināt (Ec. 33:11). Viņš mūsu grēkus salīdzina ar netirām drēbēm (Jes. 64:6). Viņš piedāvā apmaiņu: mūsu netirās drēbes pret Viņa tirajām taisnības drēbēm (Cah. 3:4) – drēbēm, kas mazgātas Jēzus asinīs (Atkl. 7:14).

❖ Patiesā nožēla.

- Kas ir nožēla? Kāda ir atšķirība starp patiesu nožēlu un nepatiesu nožēlu (2. Kor. 7:10)?
- Kad grēks rada tūlītējas un nevēlamas sekas, rodas nožēla. Tās ir skumjas par to, ka mūsu rīcība nav devusi vēlamo rezultātu. Ja nebūtu bijušas negatīvas sekas, mēs nejustu skumjas par savu rīcību. Tā NAV patiesā nožēla.
- Kad pati grēka izdarīšana mums rada skumjas un dziļu vēlmi, lai tiktu piedotis (neatkarīgi no tā, vai ir bijušas negatīvas sekas vai nē), mēs sastopamies ar patiesu nožēlu.
- Kad grēkojam, Svētais Gars mūs „sasmalcina” un „ievaino” ar dziļu skumju sajūtu. Ja reaģējam ar patiesu nožēlu, Dievs dziedē un piedod mūsu grēkus (Hoz. 6:1 NIV).

❖ Aicinājums uz nožēlu.

- Jānis Kristītājs un Jēzus sāka savu kalpošanu ar vienu un to pašu vēstījumu: „Atgriezieties no grēkiem!” (Mt. 3:1-2; 4:17).
- Kāpēc nožēla ir svarīga? Tāpēc, ka bez tās nav grēku piedošanas (Ap.d. 2:38; 3:19). Kā notiek šis process?
 - (1) Dievs Savā labestībā aicina mūs uz grēku nožēlu (Rom. 2:4)
 - (2) Mēs atsaucamies uz Viņa aicinājumu
 - (a) Patiesā nožēlā par izdarītajiem pārkāpumiem
 - (b) Ar godīgu lēmumu atteikties no grēka
 - (3) Dievs piedod mūsu grēkus, pateicoties Jēzus asinīm, kas tika izlietas pie krusta (Kol. 1:13-14)
- Atceries, ka nožēla un piedošana vienmēr jānovēd pie pārmaiņām – pie attieksmes maiņas, kas liek mums vairs negrēkot (Jņ. 5:14).

B Piedošana:

❖ Piedošanas žēlastība.

- Dievam nekas neuzliek pienākumu mums piedot. Nav mums nekā, ko varētu darīt, lai piedošanu būtu pelnījuši. Dievs mums piešķir piedošanu žēlastībā; Savas bezgalīgās mīlestības dēļ. Viņš piedod, jo ir „labvēlīgs un piedodošs, un bagāts žēlastībā pret visiem, kas Tevi piesauc!” (Ps. 86:5; sk. 2. Moz. 34:6-7).
- Jēzus mīlestībā Sevi atļāva piesist krustā un samaksāt grēka parādu, ko mēs paši nespējam samaksāt (Ef. 2:4-5).
- Kad noliekam savus grēkus pie krusta, Jēzus atbrīvo mūs no visa smaguma, kas mūs apgrūtina (Ebr. 12:1-2).

❖ Piedošanas drēbes.

- Dieva draudze – un līdz ar to katram tās loceklim ir dots tērpties „spožā, tīrā audeklā”, “cienīgu bez traipa, bez krunkas vai cita tamlīdzīga trūkuma, svēta un bez vainas” (Atkl. 19:8; Ef. 5:27).
- Šis smalkais audekls ir „svēto taisnības darbi” (simbols) (Atkl. 19:8b). Taču šī taisnība nav viņu pašu, bet gan Kristus dāvāta (Atkl. 7:14).
- Kad Ādams un leva apgrēkojās, viņi savu kailumu slēpa ar saviem darbiem. Taču tāpat viņi joprojām uzskatīja sevi par kailiem Dieva priekšā (1. Moz. 3:7-10). Apģērbs, ko Dievs viņiem deva, bija simbols “kāzu tērptam”, ko Kristus dod: Viņa pilnīgajai taisnībai, kas izdzēš manus grēkus (1. Moz. 3:21; Ps. 51:7-10).
- Debesīs neieies neviens bez šīm Kristus taisnības drēbēm (Mt. 22:1-14)!